

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/111/2017
Identifikačné číslo spisu: 3112217083
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Edita Bakošová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3112217083.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ X., bývajúcej v T., 2/ T., bývajúceho v T., obaja zastúpení Mgr. Martinom Berecom, advokátom v Trenčíne, Pod Sokolice 1/B, proti žalovanej TATRA ESTATE, a. s., so sídlom v Bratislave, Mickiewiczova 2, IČO: 00 168 653, o zaplatenie 821,20 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 198/2012 o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 12. októbra 2016 sp. zn. 6 Co 1139/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 2. septembra 2015 č. k. 14 C 198/2012-319 zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali zaplatenia 821,20 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 821,20 eur od 8.2.2012 do zaplatenia a 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 742,- eur od 8.2.2012 do 29.6.2012 a uloženia povinnosti poskytnúť im spoločne a nerozdielne finančné zadost'učinenie 1 000,- eur a tiež uloženia povinnosti do 1 mesiaca od právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady žalovanej zverejniť toto rozhodnutie v jednom printovom médiu s celoštátnou pôsobnosťou a jednom televíznom médiu s celoštátnou pôsobnosťou a zverejniť ho vo všetkých svojich prevádzkarniach tak, aby bolo ľahko spozorovateľné a dostupné každému klientovi, ktorý sa ocitne v priestoroch prevádzkarne, počas jedného kalendárneho roka. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali, že žalovaná porušila zmluvné povinnosti uvedením nepresných, či zavádzajúcich informácií o zájazde stanovené v zmluve, v § 8 ods. 1 zákona č. 281/2001 Z.z., či v inom právnom predpise. Odstúpenie žalobcov od zmluvy o obstaraní zájazdu hodnotil ako odstúpenie bez udania dôvodu a preto mala žalovaná právo v zmysle zmluvy na zaplatenie zmluvnej pokuty. Návrh žalobcov na zaplatenie zostatku zaplatenej ceny zájazdu (vo výške odpočítanej zmluvnej pokuty) spolu s úrokom z omeškania preto zamietol.

2. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 12. októbra 2016 sp. zn. 6 Co 1139/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalovaná má nárok

na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Po doslovnom uvedení obsahu rozsudku súdu prvej inštancie, obsahu odvolania žalobcov a vyjadrenia žalovanej uviedol, že sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie, osvojil si dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p., pretože súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p. Pri rozhodovaní použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia, v ktorom uviedli, že dovolanie je prípustné podľa § 420 písm. e/ C.s.p. (rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd) a § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. (rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu). Vo vzťahu k dovolacej námietke podľa § 420 písm. e/ C.s.p. uviedol, že v predmetnej veci bola uzatvorená zmluva o obstaraní zájazdu vo forme voucheru č. XXX/XXXXXX medzi účastníkmi O., C., T. a X. a žalovanou (pôvodne CK Tatratur a. s.), pričom zo strany všetkých štyroch účastníkov došlo k odstúpeniu od zmluvy z rovnakých dôvodov. Súdne konanie vo veci C. a O. sa viedlo pod sp. zn. 15 C 253/2012, v ktorej rozhodoval v tom čase sudca Okresného súdu Trenčín S. a predmetný spor T. a X. je vedený pod sp. zn. 14 C 198/2012. Sudca S. rozhodujúci na Okresnom súde Trenčín vo veci sp. zn. 15 C 253/2012 sa medzičasom stal sudcom Krajského súdu v Trenčíne, pričom ide o vec skutkovo totožnú s predmetnou vecou, vyplývajúcu z tej istej zmluvy o obstaraní zájazdu vo forme voucheru - účastníckeho poukazu č. XXX/XXXXXX a z totožného odstúpenia od zmluvy. Z toho dôvodu žalobcovia majú za to, že sudca S. má pomer k veci, keď na súde prvej inštancie posudzoval dôkazy, pozná skutkovú aj právnu stránku sporu a má vyhranený názor na vec, preto nie je schopný zachovať nestranný postoj k posudzovaniu tej istej veci na odvolacom súde. Uviedli, že pokiaľ najvyšší súd už v predmetnej veci posudzoval dôvody vylúčenia sudcu S. podľa § 49 ods. 1 C.s.p., dôvod jeho vylúčenia je podľa § 49 ods. 2 C.s.p., pre rozhodovanie „tej istej veci“, nakoľko ide o nárok „z tej istej zmluvy“. Vo vzťahu k dovolacej námietke podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p. poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6 Co 254/2008 týkajúce sa odstúpenia od zmluvy o obstaraní zájazdu, pričom obdobne rozhodujú súdy prvej inštancie a tiež ostatné krajské súdy, ktorých rozhodnutia sú napádané dovolaniami, a nie je im známe, že by najvyšší súd iným spôsobom vykladal právo na odstúpenie od zmluvy. Odvolací súd neuviedol prečo sa odchýlil od tohto stavu. Ďalej zopakovali skutkový stav veci, dôvody týkajúce sa odstúpenia od zmluvy o obstaraní zájazdu totožne ako ich uvádzali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní a s poukazom na uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6 Co 254/2008 uzavreli, že odvolací súd sa v prejednávanej spore odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolatelia z týchto dôvodov žiadali rozsudok odvolacieho súdu a tiež súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že tvrdenie žalobcov týkajúce sa jednej zmluvy o obstaraní zájazdu vo forme voucheru sa nezakladá na pravde, pretože voucher z hľadiska zákona č. 281/2001 Z.z. nespĺňa náležitosti cestovnej zmluvy a v danom prípade boli uzatvorené dve samostatné zmluvy o obstaraní zájazdu a to č. XXX/XXXXXX pre C. a O. a č. XXX/XXXXXX pre T. a X., t. j., išlo o dva samostatné obchodné prípady. Z toho dôvodu nešlo o totožnú vec vyplývajúcu z tej istej zmluvy a nie je dôvod na vylúčenie sudcu podľa § 49 ods. 2 C.s.p. Nesúhlasí s tvrdením žalobcov, že sa odvolací súd odchýlil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, keď takúto svoju argumentáciu podporili len rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6 Co 254/2008. Navrhuje dovolanie žalobcov zamietnuť.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), skúmal bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.), či je dovolanie procesne prípustné. Dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok smeruje v danom prípade proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je

prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex.

7. Dovolanie je v C.s.p. upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v civilnom konaní, je zaručené len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (k tomu porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu napr. sp. zn. 1 Cdo 238/2013, 3 Cdo 44/2016, 5 Cdo 264/2014, 8 Cdo 13/2016).

9. Zo samej podstaty dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že právnu úpravu, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých možno na podklade dovolania výnimočne prelomiť záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia súdu predstavujúceho res iudicata, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (por. 3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). V súlade s tým aj odborná právnická literatúra konštatuje, že „narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch“ [(por. Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha 2016: C. H. Beck, na str. 1326 (ďalej len „Komentár“)].

10. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (por. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

11. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

12. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

14. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

15. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

16. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

17. Žalobcovia prípustnosť podaného dovolania vyvodzujú popri sebe z § 420 C.s.p. a (zároveň aj) z § 421 C.s.p. Ustanovenia C.s.p., ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie, výslovne neupravujú, či prichádza do úvahy takéto súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania.

18. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení C.s.p. bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 medziiným konštatoval: „Dovolanie vo všeobecnej rovine - ako procesnoprávny inštitút civilného sporového konania, v ktorom ide o bližšie nešpecifikované práva a povinnosti konkrétne neurčených procesných strán - je upravený tak, aby bol spôsobilý plniť úlohy procesného nástroja na dosiahnutie nápravy dôsledkov: 1. procesných väd (zmätočnosti), 2. nesprávneho právneho posúdenia veci, v konkrétnej rovine - ako opravný prostriedok podaný žalobcom alebo žalovaným v ich konkrétnom spore - ale dovolanie (z dôvodov uvedených ďalej) môže plniť len jednu z týchto úloh. Súbežné plnenie oboch funkčných úloh dovolania v jednom (tom istom) dovolacom konaní je vylúčené. Je preto na dovolateľovi, aby sa rozhodol, ktorú z týchto úloh má ním podané dovolanie plniť.“.

19. Oproti úprave účinnej pred 1. júlom 2016 ide nová právna úprava ďalej v tom zmysle, že nevyžaduje len to, aby bol dovolateľ - fyzická osoba, ktorá nemá právnické vzdelanie, zastúpený advokátom, ale aj to, aby už podané dovolanie bolo spísané advokátom (§ 429 ods. 1 veta druhá C.s.p.). Zmyslom tejto právnej úpravy je vytvoriť v civilnom sporovom konaní procesný filter na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečiť, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti. Zámerom je vytvoriť procesné predpoklady rýchlej a efektívnej nápravy nesprávností procesnoprávnej a hmotnoprávnej povahy pri súčasnom rešpektovaní osobitnej povahy konania o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku, v ktorom sa tiež - dokonca v porovnaní s konaním o riadnom opravnom prostriedku ešte výraznejšie - musí uplatňovať princíp hospodárnosti konania.

20. Pri oboznamovaní sa s obsahom dovolania, prípustnosť ktorého dovolateľ vyvodzuje, dokladuje a argumentačne odôvodňuje súbežne z § 420 a § 421 C.s.p., dovolací súd neprehliada argumentáciu procesnej strany vyjadrenú advokátom v ním spísanom dovolaní, túto argumentáciu zohľadňuje a berie na zreteľ, musí ju však nevyhnutne podrobiť analýze, na základe výsledku ktorej potom musí uskutočniť selekciu dovolacej argumentácie z hľadiska jej relevantnosti pre konkrétne dovolacie konanie. Nová právna úprava nevytvára dovolateľovi priestor na to, aby v dovolacom konaní či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o správnosti svojej dovolacej argumentácie pokusne uplatňoval popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody a skúšal, ako budú prijaté dovolacím súdom.

21. Súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 C.s.p. a podľa § 421 C.s.p. vedie k tomu, že dovolací súd zohľadní síce celú dovolaciu argumentáciu, za základ pre svoje rozhodnutie - a to z celkom zreteľných logických dôvodov vyplývajúcich zo vzájomného vzťahu týchto ustanovení C.s.p. - ju ale nemôže vziať v celej jej šírke. Pokiaľ dovolateľ zvolí kombináciu týchto dôvodov prípustnosti dovolania, dovolací súd nemôže (na jednej strane) posudzovať prípustnosť dovolania z hľadiska oboch týchto ustanovení, no (na druhej strane) nemôže si - len na základe svojej úvahy - ľubovoľne „vyberať“, podľa ktorého ustanovenia bude skúmať, či je dovolanie prípustné. Právne úvahy dovolacieho súdu musia aj pri takej dovolacej argumentácii zodpovedať funkčnej stránke dovolania, ako aj účelu, logike a korelácii týchto ustanovení.

22. I keby bola v niektorom odvolacom konaní riešená právna otázka mimoriadne zaujímavá, aktuálna a pre prax všeobecných súdov osobitne významná, ktorá bola prípadne odvolacím súdom spracovaná na najvyššej odbornej úrovni, nemôže byť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré vôbec nemalo byť vydané (lebo došlo k vade zmätočnosti uvedenej v § 420 C.s.p.), podkladom pre najvyšším súdom uskutočnené posúdenie z hľadiska toho, či došlo k odklonu riešenia tejto otázky od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo či ide o otázku dosiaľ nevyriešenú dovolacím súdom (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), alebo či je táto otázka dovolacím súdom riešená rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.). Dovolanie nemôže byť úspešne založené na argumentácii týkajúcej sa nesprávnosti právneho posúdenia odvolacieho súdu v niektorej právnej otázke (§ 421 C.s.p.), keď je v ňom súbežne uplatnená (protirečivá) argumentácia dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd za daného procesného stavu (zmätočnosti) vôbec nemal prikrčiť k právnomu posúdeniu ako takému.

23. Zásada, podľa ktorej dovolateľ nemôže uplatniť popri sebe viaceré, navzájom protichodné alebo logicky sa vylučujúce dôvody prípustnosti dovolania, sa neuplatňuje iba vo vzájomnom (horizontálnom) vzťahu ustanovení § 420 a § 421 C.s.p., ale tiež vo vnútri týchto ustanovení [vo vertikálnom usporiadaní jednotlivých dôvodov prípustnosti dovolania v rámci toho istého ustanovenia (samostatne v rámci § 420 C.s.p. a v rámci § 421 C.s.p.)]. Pokiaľ sa v dovolaní namieta nielen jedna procesná vada zmätočnosti, dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku musí zväžiť, či sú jednotlivé aspekty tvrdených dôvodov prípustnosti dovolania kompatibilné alebo či sa snád' navzájom nevyučujú.

24. Uvedeným rozhodnutím veľkého senátu, ktoré je dostupné na internetovej stránke najvyššieho súdu (www.nsud.sk), sú senáty najvyššieho súdu viazané (§ 48 ods. 3 veta prvá C.s.p.).

25. Trojčlenný senát najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalobcov len podľa ustanovenia § 420 písm. e/ C.s.p. (nezaoberal sa teda prípustnosťou ich dovolania z hľadiska ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p., keď dovolatelia ani neuviedli konkrétne rozhodnutie dovolacieho súdu, od ktorého sa odvolací súd podľa jeho názoru odklonil).

26. Žalobcovia v danom prípade tvrdia, že napadnutý rozsudok bol vydaný v konaní, v ktorom došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. e/ C.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

27. Žalobcami namietaná procesná vada patrí medzi najzávažnejšie procesné nesprávnosti, v prípade ktorých sa rozhodovacia prax najvyššieho súdu pred 30. júnom 2016 ustálila na názore, že tieto vady vedú bez ďalšieho k zrušeniu napadnutého rozhodnutia (1 Cdo 345/2014, 2 Cdo 43/2012, 3 Cdo 98/2005, 4 Cdo 344/2014, 5 Cdo 101/2015, 6 Cdo 292/2013, 7 Cdo 500/2014, 8 ECdo 259/2014).

28. Aj za účinnosti novej právnej úpravy je aktuálny právny názor, podľa ktorého prípustnosť dovolania nezakladá samo tvrdenie dovolateľa o existencii vady zmätočnosti, ale (až) zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 127/2012, 2 Cdo 609/2015, 3 Cdo 29/2016, 4 Cdo 133/2015, 5 Cdo 467/2014, 6 Cdo 5/2014, 7 Cdo 7/2016, 8 Cdo 450/2015).

29. Žalobcovia s poukazom na § 49 ods. 2 C.s.p. v dovolaní namietajú, že na odvolacom súde rozhodoval vylúčený sudca, majúci pomer k veci samotnej z dôvodu, že na súde prvej inštancie rozhodoval v tej istej veci (sp. zn. 15 C 235/2012 - pozn. dovolacieho súdu), keďže ide o skutkovo totožnú vec vyplývajúcu z tej istej zmluvy o obstaraní zájazdu vo forme vouchera č. XXX/XXXXXX a z totožného odstúpenia od zmluvy.

30. Obsahovo rovnakú námietku v predmetnej veci riešil najvyšší súd v uznesení z 13. januára 2016 sp. zn. 4 Nc 12/2015, keď sudca Krajského súdu v Trenčíne S. upozornil na skutočnosť, že na súde prvej inštancie rozhodoval v obdobnej veci žalobcov C. a O. proti súčasnej žalovanej v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 235/2012. Najvyšší súd v označenom rozhodnutí poukázal na to, že len domnienka sudcu o možných pochybnostiach o jeho nezaujatosti, bez ďalšieho nezakladá dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci, najmä, ak okolnosti, z ktorých sudca subjektívne vyvodzuje možnosť vzniku pochybností o jeho nezaujatosti, nie sú ničím objektivizované alebo ak objektívne nemôže viesť k legitímnym pochybnostiam o jeho nezaujatosti. Zároveň najvyšší súd uviedol, že nestrannosť sudcu nemôže ohroziť skutočnosť, že v skutkovo obdobnej veci iných žalobcov, ktorých osobne nepozná, rozhodoval ako zákonný sudca na súde prvej inštancie.

31. V preskúmvanej veci dovolací súd dospel k záveru, že okolnosti namietané žalobcami nezakladajú dôvod vylučujúci sudcu z prejednávania a rozhodovania tejto veci. Žalobcovia zaujatosť namietaného sudcu odôvodňujú jeho pomerom k veci samej (§ 420 písm. e/ C.s.p.), tvrdiac, že sudca S. rozhodoval tú istú vec, vyplývajúcu z tej istej zmluvy o obstaraní zájazdu vo forme vouchera - účastníckeho poukazu č. XXX/XXXXXX a z totožného odstúpenia od zmluvy.

32. Nie je možné súhlasiť s námietkou žalobcov, že sudca S. rozhodoval „v tej istej veci na odvolacom súde“, pretože o tú istú (totožnú) vec ide vtedy, ak je daná totožnosť účastníkov konania a predmetu konania vyplývajúceho z rovnakých skutkových dôvodov a ak ide o to isté plnenie (petit). Ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov, nemožno hovoriť o totožnosti veci. Z obsahu spisu vyplýva, že sudca S. na Okresnom súde Trenčín rozhodoval ako zákonný sudca v spore medzi účastníkmi O., C., pod sp. zn. 15 C 253/2012, proti pôvodne žalovanej CK Tatratour a. s. (právny predchodca súčasnej žalovanej) pričom v predmetnom spore sú žalobcami T. a X.. Už len táto skutočnosť vylučuje záver, že sudca S. rozhodoval v tej istej veci. Nie je možné súhlasiť ani s tvrdením, že nárok žalobcov je uplatnený z tej istej zmluvy z ktorej bol uplatnený nárok žalobcov O. a C., pretože z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že nárok v konaní sp. zn. 15 C 253/2012 bol uplatnený z cestovnej zmluvy č. XXX/XXXXXX (por. č. l. 385 spisu), zatiaľ čo nárok žalobcov v predmetnom konaní z účastníckeho poukazu č. XXX/XXXXX (por. č. l. 14 spisu), t.j., že išlo o dva samostatné (i keď obdobné) obchodné prípady. Tu treba zdôrazniť, že dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci nie je skutočnosť, že sudca v inej obdobnej veci rozhodol spôsobom, s ktorým účastník nesúhlasí (por. R 47/1998).

33. Treba pripomenúť, že pomer k veci, tak ako to namietajú žalobcovia, môže vyplývať predovšetkým z priameho právneho záujmu sudcu na prejednávanej veci a to v prípade, ak by bol sudca sám stranou konania alebo v prípade, keby bol rozhodnutím priamo dotknutý na svojich právach. Sudca je vylúčený aj vtedy, ak získal poznatky iným spôsobom ako dokazovaním (napr. ako svedok vnímal skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania). Žalobcovia takéto tvrdenie v dôvodoch dovolania neuviedli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

34. Z týchto dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že v prípade žalobcami namietaného sudcu dovolacieho súdu neboli dané okolnosti nasvedčujúce o existencii takého jeho vzťahu k veci alebo procesným stranám (ich zástupcom), ktorý by ho vylučoval z prejednávania a rozhodovania danej veci.

35. Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd k záveru, že žalobcovia neopodstatnene namietajú existenciu procesnej vady uvedenej v § 420 písm. e/ C.s.p. Najvyšší súd preto ich dovolanie, prípustnosť ktorého nevyplýva z tohto ustanovenia, odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p.

36. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.